

”سنگم ڀڳ ڪي سريشت وڻا، سريشت تقدیر ڪي تصویر بناني ڪي وڻا“

آج باپ دادا هرايڪ برهمڻ سريشت آتما کي سريشت جيون کي جنم کي ويا، تقدير کي ريڪا ديك رهي ٿي. جنم کي ويا سڀي بچون کي سريشت هٿ ڪيونگ اڀي ڀڳ هين پرشوتر سريشت هٿ. سريشت سنگم ڀڳ پر اَرتات سريشت ويا ۾ سڀي ڪا سريشت برهمڻ جنم هوٿا. جنم، ويا سڀي کي سريشت هٿ. تقدير کي ريڪا، تقدير ڀي سڀي برهمڻون کي سريشت هٿ. ڪيونگ سريشت باپ کي شو وَنسي برهماڪمار وا ڪماري هٿ. تو سريشت باپ، سريشت جنم، سريشت ورثا، سريشت ڀريوار، اؤر سريشت خزاني. يهه تقدير کي لڪير جنم سين سڀي کي سريشت هٿ. ويا ڀي سريشت اؤر پراپتي کي ڪارڻ تقدير کي لڪير ڀي سريشت هٿ. يهه تقدير سڀي بچون ڪو ايڪ باپ دواران ايڪ جئسي پراپت هٿ. اِسڀر اَنتر نهين هٿ. ڦر ڀي ايڪ جئسي تقدير پراپت هوتي ڀي نمبروار ڪيون؟ باپ ايڪ، جنم ايڪ، ورثا ايڪ، ڀريوار ايڪ، ويا ڀي ايڪ سنگم ڀڳ، ڦر نمبر ڪيون؟ سرو پراپتي اَرتات تقدير سڀي ڪو بيحد کي ملي هٿ. اَنتر ڪيا هوٿا؟ بيحد کي تقدير ڪو جيون کي ڪرم کي تصوير ۾ لانا، اِسڀر ڀٽا شڪتي هوني کي ڪارڻ اَنتر پر جاتا هٿ. برهمڻ جيون اَرتات تقدير ڪو تصوير ۾ لانا، جيون ۾ لانا. هر ڪرم ۾ لانا، هر سنڪلپ سين، بول سين، ڪرم سين تقديروان ڪو تقدير اَنڀو هو اَرتات ڊڪائي دي. برهمڻ اَرتات تقديروان آتما کي نئن، مستڪ، مُڪ کي مُشڪراھت، هر قدم سڀي ڪو سريشت تقدير کي اَنڀوتي ڪراوي. اِسڪو ڪها جاتا هٿ تقدير کي تصوير بنانا. تقدير ڪو اَنڀو کي قلم سين، ڪرم کي ڪاغذ کي تصوير ۾ لانا. تقدير کي تصوير کي چتر ريڪا بنانا. تصوير تو سڀي بنا رهي هو ليڪن ڪسڪي تصوير سمپن هٿ اؤر ڪسڪي تصوير ڪڇ نه ڪڇ ڪسي بات ۾ ڪم ره جاتي هٿ. اَرتات پرنڪٽيڪل جيون ۾ لاني ۾ ڪسڪي مستڪ ريڪا اَرتات منسا، نئن ريڪا اَرتات روحاني درشتي، مُڪ کي مُشڪراھت کي ريڪا اَرتات سدا سرو پراپتي سوروپ سنتشت آتما. سنتشتنا هين مُشڪراھت کي ريڪا هٿ. هاڻون کي ريڪا اَرتات سريشت ڪرم کي ريڪا. پانو کي ريڪا اَرتات هر قدم شريمت پرمائ چلني کي شڪتي. اِسي پرڪار تقدير کي تصوير بناني ۾ ڪسڪا ڪسڀر، ڪسڪا ڪسڀر اَنتر پر جاتا هٿ. جئسي اِستول تصوير ڀي بناتي هٿ تو ڪوئي ڪو نئن نهين بناني آتي، ڪوئي ڪو ٿانگ نهين بناني آتي. ڪوئي مُشڪراھت نهين بنا سڪتي. تو فرق پر جاتا هٿ نان. جتنا سمپن چتر اُتنا مَلِيوان هوتا هٿ. وو هين ايڪ ڪا چتر لاکون ڪا مَلِيه ڪماتا اؤر ڪوئي 100 ڀي ڪماتا. تو اَنتر ڪس بات ڪا هوٿا؟ سمپنتا ڪا. اُٿسي هين برهمڻ آتمائين ڀي سرو ريڪائون ۾ سمپن نه هوني ڪارڻ ڪسي ايڪ ريڪا، دور ريڪا کي سمپورُڻتا نه هوني ڪارڻ نمبروار هو جاتي هٿ. تو آج تقديروان بچون کي تصوير ديك رهي ٿي. جئسي اِستول تقدير ۾ ڀي ڀن ڀن تقدير هوتي هٿ. وئسي يهان تقدير کي ڀن ڀن تصويرين ديڪي. هر تصوير ۾ مکيه مستڪ اؤر نئن، تصوير کي وئليو ڀڏاتي هٿ. وئسي يهان ڀي منسا ورتي کي شڪتي اؤر نئن روحاني درشتي کي شڪتي، اِسڪا هين مهتو هوتا هٿ. يهي تصوير ڪا فائونڊيشن هٿ. سڀي اُڀني تصوير ڪو ديڪو ڪ هماري تصوير ڪتني سمپن بني هٿ. اُٿسي تصوير بني هٿ جو تصوير ۾ تقدير بناني والا ڊڪائي دي. هرايڪ ريڪا ڪو چيڪ ڪرو. اِسي ڪارڻ نمبر هو جاتا هٿ. سمجها.

داتا ايڪ هئ، ديتا پي ايڪ جئسا هئ. ليڪن بناني والي بناني ۾ نمبروار هو جاتي. ڪوئي آشت اوڙ اِشت ديو بن جاتي. ڪوئي ديو بن جاتي. ڪوئي ديوون ڪو ديو ديو هشت هوني والي هو جاتي. اپنا چتر ديو ليئا نان! اچا.

ساڪار روپ ۾ ملني ۾ تو سميه اوڙ سنڪيا ڪو ديڪنا پرتا. اوڙ اوپڪت ملن ۾ سميه اوڙ سنڪيا ڪي بات نهين هئ. اوپڪت ملن ڪي انپوي بن جائينگي تو اوپڪت ملن ڪي وچتر انپو سدا ڪرتي رهينگي. باپ دادا بچون ڪي سدا آگيا ڪاري هئ. اس ليئي اوپڪت هوني پي وپڪت ۾ آنا پرتا هئ. ليڪن بننا ڪيا هئ؟ اوپڪت بننا هئ نان يا وپڪت ۾ آنا هئ؟ اوپڪت بنو. اوپڪت بنني سين باپ ڪي ساڪ نراڪار بن گهر ۾ چلينگي. آبي وايا ڪي استيچ تڪ نهين پهونچي هو. فرشتا سوروپ سين نراڪار بن گهر جا سڪينگي. تو آبي فرشتا سوروپ بني هو! تقدير ڪي تصوير سمپن ڪي هئ؟ سمپن تصوير هين فرشتا هئ. اچا.

سپي آئي هوئي پن پن زون ڪي بچون ڪو هرايڪ زون ڪي وشيشتا سهت باپ دادا ديو ديو هشت هو رهي هئ. ڪوئي پاشا پلي نهين جاتي ليڪن پريمر اوڙ پاونا ڪي پاشا جانني ۾ هوشيار هئ. اوڙ ڪچ نهين جاتي ليڪن مرلي ڪي پاشا جاتي هئ. پريمر اوڙ پاونا سين نه سمجهني والي پي سمجه جاتي هئ. بنگال بهار تو سدا بهاري مؤسر ۾ رهندي. سدا بهار هئ.

پنجاب هئ هين سدا سپي ڪو هرا پرا ڪرني والا. پنجاب ۾ ڪيتي اچي هوتي هئ. هريانا تو هئ هين هرا پرا. پنجاب هريانا سدا هريالي سين هرا پرا هئ. جهان هريالي هوتي هئ اس آستان ڪو سدا ڪشل، سريشت آستان ڪها جاتا هئ. پنجاب هريانا سدا خوشي ۾ هرا پرا هئ. اس ليئي باپ دادا پي ديو ديو هشت هوتي هئ. راجستان ڪي ڪيا وشيشتا هئ؟ راجستان چتر ريڪا ۾ پرسڌ هئ. راجستان ڪي تصويرين بهت مليوان هوتي هئ. ڪيونڪ راجي بهت هوئي هئ نان. تو راجستان تقدير ڪي تصويرين سپ سين زياده مليوان بناني والي هئ. چترون ڪي ريڪا ۾ سدا سريشت هئ. گجرات ڪي ڪيا وشيشتا هئ؟ وهان آئينون ڪا شرنگهار زياده هوتا هئ. تو گجرات درپڻ هئ. درپڻ ڪهو، آئينا ڪهو، جسپر باپ ڪي مورت ديڪي جاتي. آئيني ۾ شڪل ديڪتي هئ نان. تو گجرات ڪي درپڻ دواران باپ ڪي تصوير، فرشتا سوروپ ڪي تصوير سپي ڪو دڪاني ڪي وشيشتا هئ. تو گجرات ڪي وشيشتا هئ باپ ڪو پر تڪيه ڪرني والي درپڻ. باقي چوئا سا تاملنادو ره گيا. چوئا هين ڪمال ڪرتا هئ. بڙا ڪاريه ڪر ڪي دڪاتا هئ. تاملنادو ڪيا ڪرينگي؟ وهان مندر بهت هئ. مندرون ۾ ناد بجاتي هئ. تاملنادو ڪي وشيشتا هئ، نغاڙا بجاء باپ ڪي پر تڪيتا ڪا آواز بلند ڪرنا. اچي وشيشتا هئ. چوئي پن ۾ پي ناد بجاتي هئ. پڳت لوگ پي بڙي پيار سين ناد بجاتي هئ. اوڙ بچي پي پيار سين بجاتي هئ. آب هرايڪ آستان اپني وشيشتا ڪو پر تڪيه سوروپ ۾ لائو. سپي زون والون سين مل ليئا نان! آخر تو آتسا هين ملنا هونگا. پڙاڻي بچي ڪهتي هئ همڪو ڪيون نهين بڙاڻي. پر جا پي بناتي، بداتي پي رهندي. تو پڙاڻون ڪو نئين نئين ڪو چانس دينا پري تب تو سنڪيا بڙي. پڙاڻي پي پڙاڻي چال سين چلتي رهي تو نئون ڪا ڪيا هونگا! پڙاڻي هئ داتا ديني والي اوڙ نئين هئ ليني والي. تو چانس دينا هئ اسر داتا بننا پري. ساڪار ملن ۾ سپ حد آ جاتي هئ. اوپڪت ملن ۾ ڪوئي حد نهين. ڪئين ڪهتي هئ سنڪيا بدينگي ڦر ڪيا هونگا! ساڪار ۾ ملن ڪي وڌي پي تو بدلينگي. جب سنڪيا بڙي هئ تو ڪچ دان پڻ پي ڪرنا

هوتا هئ. اچا.

سڀي ديش وديش کي چارون اور کي سنيهي بچون کي سنيه کي دل کي آواز، خوشي کي گيت اور دل کي سماچار کي پتروں کي ريسپانڊ ۾، باپ دادا سڀي بچون کو پدمڻا يادپيار کي ساڻ ريسپانڊ دي رهي هئ ڪ سدا ياد سين آمر پو کي ورداني بن ٻڌتي چلو اور ٻڌاتي چلو. سڀي اُمنگ اُتساه ۾ رهندي والي بچون کو باپ دادا سو اُنتي اور شيوا کي اُنتي کي ليئي مبارڪ دي رهي هئ. مبارڪ هو. سدا ساڻ هو. سدا سمپن اور سمپورڻ هو، اُتسي سرو ورداني بچون کو باپ دادا ڦر سين يادپيار دي رهي هئ. ياد پيار اور نمستي.

پارٽيون سين ۱- سدا سڀر کو باپ سمان سمپن آتما سمجهتي هو! جو سمپن هئ وه سدا آڱي ٻڌتي رهندي. سمپنتا نهين تو آڱي نهين ٻڌ سکتي. تو جئسي باپ وئسي بچي. باپ ساگر هئ بچي ماسٽر ساگر هئ. هر گڻ کو چيڪ ڪرو، جئسي باپ گيان کا ساگر هئ تو هر ماسٽر گيان ساگر هئ. باپ پريم کا ساگر هئ تو هر ماسٽر پريم کي ساگر هئ. اُتسي سمانتا کو چيڪ ڪرو تب باپ سمان سمپن بن سدا آڱي ٻڌتي جائيندي. سمجها، سدا اُتسي چيڪنگ ڪرتي چلو. سدا اسي خوشي ۾ رهو ڪ جسکو وشو ڏونڊتا هئ، اُس نين همکو اپنا بنيا هئ.

اويڪت مهاواڪيه ”وشو ڪلياڻڪاري بنو“

باپ دادا نين آپ بچون کو وشو شيوا کي ليئي نمت بنيا هئ. وشو کي آڱي باپ کو دڪاني والي. آپ بچي هو. بچون دواران هين باپ دڪائي دينگا. بئڪبون تو باپ هئ هين. اگر باپ بئڪبون نه بني تو آپ اڪيلي ٿڪ جائيندي اس ليئي باپ کو بئڪبون سمجھ وشو ڪلياڻ کي شيوا ۾ تن من ڏن، منسا وڇا ڪرمڻا سين ٻڙي رهو تو سهج هين ماياجيت بن جائيندي.

ورتمان سميه ساري وشو ۾ آلپڪال کي پراپتي روپي ڦل ڦول سوکي هوئي هئ. سڀي من سين، مڪ سين چلا رهي هئ اور ڪئسي پي مجبورِي سين جيون کو، ديش کو چلا رهي هئ. خوشي خوشي سين چلنا سماپت هو گيا هئ. تو اُتسي مجبورِي سين چلني والون کو پراپتي کي پنڪ ڊيڪر اُڙاڻو. ليڪن اُڙا تب سڪيندي جب سڀر اُڙتي ڪلا ۾ هوندي. اسي ليئي باپ سمان وشو ڪلياڻڪاري کي بيحد کي اُستيچ پر اُستت هو وشو کي سرو آتمائون کو سڪاش دو، وشو پريڪرما لڳاڻو. جئسي چتروں ۾ دڪاتي هئ گلوب کي اوپر شري ڪرشن بڻا هئا هئ، اُتسي وشو کي گلوب پر بڻڻ چارون اور نظر گهمائو تو آتوميٽڪ وشو کا چڪر لڳ جائيندا. وئسي پي جب بهت اونچي اُستان پر چلي جاتي هئ تو چڪر لڳا نهين پرتا ليڪن ايڪ اُستان پر رهندي سارا دڪائي ديندا هئ. تو جب آپ اپني اونچي اُستتي پر، ٻيچ روپ اُستيچ پر، وشو ڪلياڻڪاري اُستتي ۾ اُستت هوندي تو سارا وشو اُتسي دڪائي دينگا جئسي چوڻا بال هئ. تو سيڪنڊ ۾ چڪر لڳا ڪر آئيندي.

آپ سرو آتمائون کي پتا کي بچي هو، سرو آتمائين آپکي پائي هئ. تو اپني پائون کي طرف سنڪلپ کي نظر ڏوڙاڻو. وشال ٻڌي، دوراندوشي بنو. چوڻي چوڻي باتون ۾ اپنا سميه نهين گنواڻو. اونچي اُستيچ پر اُستت هو آب وشال ڪاريه کي نمت بنو. هي وشو ڪلياڻڪاري آتمائين، سدا وشال ڪاريه کا پلٽن اُمرج رکو. سرو کي وشيشٽائون دواران هين وشو ڪلياڻ کا بيحد ڪاريه سمپن هونا هئ. جئسي ڪوئي اُستول چيز پي بناتي هئ تو اُس ۾ اگر سڀ چيزن نه ڊالي جائي، ساڌارڻ مينا يا نمک پي نه هو تو چاهي ڪتني پي ٻڙيا چيز بنائو ليڪن وه کاني يوگيه نهين بن سکتي. اُتسي هين وشو کي اُتني سريشت ڪاريه کي ليئي هرايڪ رتن کي آوشيڪتا هئ.

سيڪي انگلي چاهيئي. هرايڪ ڪي انگلي سين هين وشو پريورتن ڪا ڪاريه سمپن هونا هئ. باپ دادا ڪي دل هئ ڪ وشو پر سدا ڪي ليئي سڪ شانتني ڪا جهنڊا لهر جائي. سدا چئن ڪي بانشري بجتي رهي. اس لڪش ڪو ليڪر سرو ڪي سهيوگ ڪي انگلي سين وشال ڪاريه ڪو سمپن ڪرو. آپ برهمڻ بچون ڪا آب وشيش ڪرتويه هئ، ماسٽر گيان سوريه بن ساري وشو ڪو سرو شڪتيون ڪي ڪرڻي دينا. تو سڀي وشو ڪلياڻڪاري بن وشو ڪو سرو شڪتيون ڪي ڪرڻي دو. جئسي سوريه اپني ڪرڻون دواران وشو ڪو روشن ڪرتا هئ. ائسي آپ ماسٽر گيان سوريه بن سرو شڪتيون ڪي ڪرڻي وشو ڪر ڦهلائو تب سرو آتمائون ڪو آپڪي سڪاش مل سڪينگي.

آپ وشو ڪي ديپڪ هو، اونا شي ديپڪ هو اسڪا يادگار ديپ مالها منائي جاتي هئ. ابي تڪ آپڪي مالها سمرڻ ڪرتي هئ ڪيونڪ انڌڪار ڪو روشن ڪرني والي بني هو. تو سيم ڪو ائسي سدا جڳي هوئي ديپڪ انيو ڪرو. ڪتني پي طوفان آئي ليڪن سدا ايڪ رس، اڪنڊ جيوٽ ڪي سمان جڳي هوئي ديپڪ. ائسي ديپڪون ڪو وشو پي نمڻ ڪرتي هئ اوڙ باپ پي ائسي ديپڪون ڪي ساڻ رهتي هئ. جئسي باپ سدا جاڳي جيوٽ هئ، اڪنڊ جيوٽ هئ، امر جيوٽي هئ، ائسي آپ بچي پي سدا امر جيوٽي بن ڪر وشو ڪو انڌڪار سين نڪالني ڪي شيوا ڪرو. وشو ڪي آتمائين آپ جڳي هوئي ديپڪون ڪي طرف بهت سنيه سين ديك رهي هئ. آپ رات سين دن بناني والي چئنن ديپڪ هو. ڪتني آتمائين انڌڪار ڪر پي ٽڪتي هوئي روشني ڪي ليئي ترق رهي هئ. اگر آپ ديپڪون ڪي روشني ٿمتماتي رهيئي، ابي ابي جڳي، ابي ابي بجهي تو پڪتي هوئي آتمائون ڪا ڪيا حال هونگا! بجهتي جڳتي هوئي لائيت پسند نهين ڪرينگي اس ليئي جاڳتي جيوٽ بن انڌڪار ڪو مٽاني ڪي ذميوار آتما سمجه ڪر چلو تب ڪهينگي وشو ڪلياڻڪاري. آپ پوروج آتمائين هو، آپڪي ورتي وشو ڪي واتاورڻ ڪو پريورتن ڪرني والي هو. آپ پوروجون ڪي درشتي سرو ونشولي ڪو بردرهڊ ڪي سمرتي دلاني والي هو. آپ پوروج باپ ڪي سمرتي ڪر ره سرو ونشولي ڪو سمرتي دلا دو ڪي سڀي ڪا باپ آگيا هئ. آپ پوروجون ڪي سرشت ڪرم ونشولي ڪو سرشت چريتر اڙتات چريتر نرماڻ ڪي شپ آشا اٿين ڪر دي. سيڪي نظر آپ پوروجون ڪو ڏوڏي رهي هئ تو آب بيحد ڪي سمرتي سوروپ بنو. جئسي باپ ڪي مهما ڪر ڳاڻن ڪرتي هئ ”نرڀل ڪو ٻل ديني والا“. ائسي آپ سڀي پي چاهي برهمڻ پريوار ڪر، چاهي وشو ڪي آتمائون ڪر هر آتما ڪو، نرڀل ڪو ٻل ديني والي مهاڀوان بنو. جئسي لوگ نعارا لڳائي هئ غريبي هئاڻو، وئسي آپ نرڀلنا ڪو هئاڻو. ائسي نمت بن وشو ڪي هر آتما ڪو باپ سين همت اوڙ مدد دلاڻو. اڃا. اوم شانتي.

وردان - لکن ڪي اگني ڪر سڀ چنتائون ڪو سماپت ڪرني والي نشچيه ٻڌي نشچنت پو

جو بچي نشچيه ٻڌي هئ وه سڀي باتون ڪر نشچنت رهندي هئ. چنتائين ساري مٽ گئي. باپ نين چنتائون ڪي چنتا سين انا ڪر دل تخت پر بنا ديئا. باپ سين لکن لڳي اوڙ لکن ڪي آڌار پر، لکن ڪي اگني ڪر سڀ چنتائين سماپت هو گئي، جئسي ٿي هين نهين. نه تن ڪي چنتا، نه من ڪر ڪوئي وئرت چنتا اوڙ نه ڌن ڪي چنتا. ڪيا هونگا.... گيان ڪي شڪتي سين سڀ جان گئي اس ليئي سڀ چنتائون سين پري نشچنت جيون هو گئي.

سلوگن - ائسي اڇل آڏول بنو جو ڪسي پي پرڪار ڪي سمسيا ٻڌي روپي پانو ڪو هلا نه سڪي.